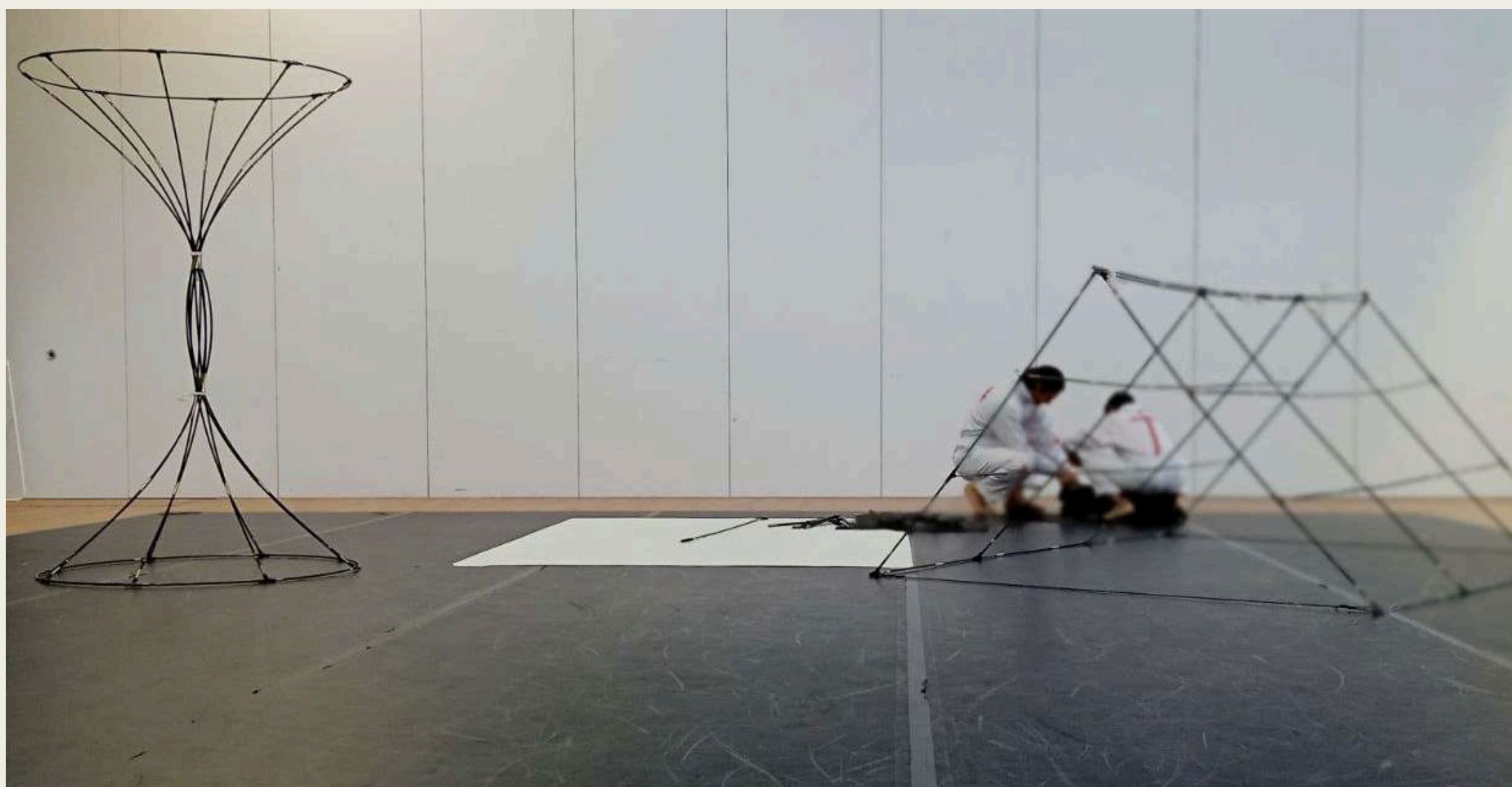


LA CASA INTEMPÈRIE

DOSSIER
DE
CREACIÓ



El gran circ de la vida i la mort

"El més bonic que podem experimentar és el misteriós."

Albert Einstein

Però, què ens queda de misteriós en un món on tot sembla ja explorat?

"S'insisteix que viure és un moviment d'expansió, de poder, de projecció... Però no és l'únic moviment fonamental. La vida també és un 're' de refugi. Viure és alhora existir i resistir. És la casa i és el sortir de casa."

Josep Maria Esquirol

DESCRIPCIÓ

LA CASA INTEMPÈRIE és un espectacle per a 2 clowns acrobàtics que intenten construir un refugi amb 2000 varetes de tendes d'acampar. Utilitzant el clown com a metàfora reflexionem sobre la necessitat humana de construir un refugi on emparar-se.

El clown ens ajuda a habitar aquest espai de parets invisibles que és l'estat liminar entre la mort d'un món i la construcció del següent.

El clown passeja entre les runes de la seva memòria identificant quin pedaç li ajudarà a construir un nou món.

SINOPSI

Dos artistes de portes acrobàtiques, mundialment coneguts en el circ contemporani, pateixen un terratrèmol durant la representació. Es veuen desemparats, sense espectacle, sense casa, sense llar. Després de constatar el dolor de les ferides rebudes, al cos i a l'ànima, les autoritats sanitàries de la catàstrofe obliguen a fer servir el pallaso per curar-se.

Ambdós personatges prenen consciència del seu fracàs existencial: s'adonen que estan absurdament atrapats a l'interior d'un espai amb parets invisibles. Una gàbia per a mims narcisistes que ja no recorden què és estimar.

Desesperats busquen la manera d'escapar d'aquesta urna de vidre. L'humor problemàtic està servit. Existeix un exterior de la realitat que vivim? Necessitem una porta de sortida o d'entrada? On està la sortida: fora o dins?

A la intempèrie d'aquest interior abismal, dos pallasos intenten, amb 2000 varetes de tenda de campanya, construir una casa per salvar-se.

Un espectacle sorprenent per a adults, on nens i nenes podran explicar als seus avis què és l'amor.



MOTIVACIÓ

En aquests temps convulsos, bel·ligerants i de grans malestars socials, volem reflexionar sobre **els processos que sostenen la vida en relació amb els cicles de destrucció i construcció de mons**. Considerem que en els espais de trànsit entre aquestes forces cícliques creadors i destructores, apunta en la consciència el vertigen al sentit de la vida, al ingovernable, al que encara no podem anomenar, l'inefable. **Ens sentim llançats a la intempèrie dels temps, sense refugi**. Però al mateix temps, és part del que ens constitueix com a éssers humans, és condició de possibilitat per imaginar, donar sentit a un món, **construir una casa que ens empari**.

Un altre dels desitjos és acostar aquests conceptes, aparentment allunyats de la vida quotidiana, a un **públic ampli, amb la finalitat que també la infància i joventut puguin sentir-se identificats en aquests processos, que són també, per què no?, naturals**. En el trànsit de la infància a l'adolescència, el cos viu una transformació, hi ha un fi del món, un món que s'acaba, que ja no es sosté amb els mateixos pilars que li donaven sentit a la seva existència i apareix la necessitat d'arriscar-se a sortir a l'exterior, de la casa física i simbòlica que el refugiava.

Sovint, en els circs tradicionals, en l'altre extrem d'aquestes forces transformadores i com a moviment invers a aquest pas a l'adolescència, acròbates que arriben a la vellesa es converteixen en personatges, en clowns. L'acrobàcia circense, que és sempre una negociació amb la possibilitat del fracàs o la mort, però també és celebració de la vida. Podríem dir que la figura del clown és una metàfora de la vellesa que torna al refugi que li ofereix la casa de la infància. Tornant a la infància, afronta aquesta darrera etapa de l'existència, no com un fi del món, sinó com un llegat que constata que el riure és una potència creadora



EL PAPER DEL CIRC

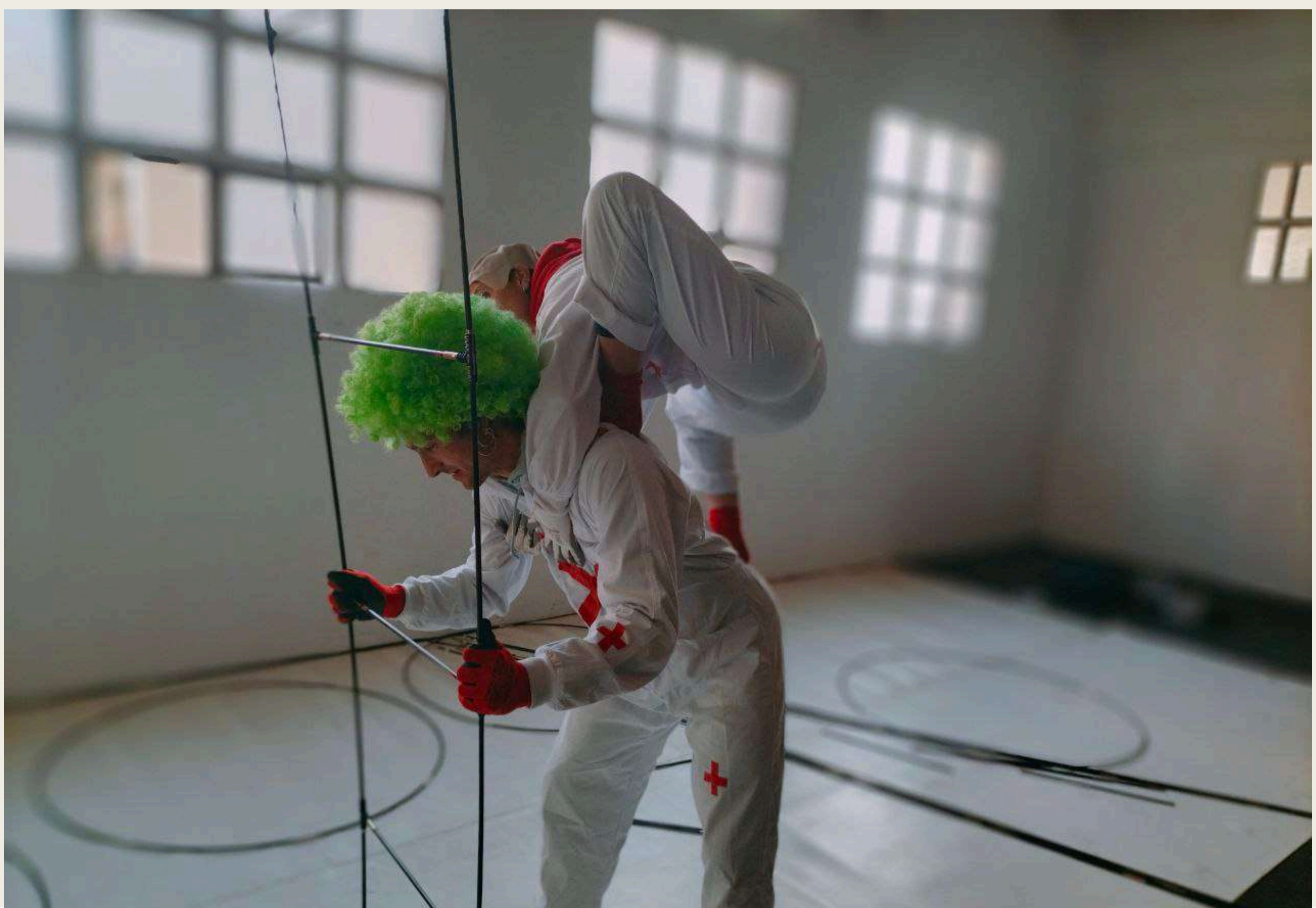
EL PAPER DEL CIRC EN LA CASA INTEMPERIE

Sovint es planteja la pregunta de si la tècnica de circ (o la dansa, o el clown) són un llenguatge, una eina d'expressió, un vocabulari. Volem posar en dubte la instrumentalitat del cos, entenent que el significat que se li atribueix a l'acrobàcia és en tot cas un valor posterior a la seva existència. No creiem que sigui només un vehicle per a transportar un significat, aparegut en una interioritat individual psicològica, cap a un receptor. Creiem que en el cos hi ha una potència expressiva, de la mateixa manera que en la idea, que es fusionen per generar significat de la mateixa manera que el cos i la ment es fusionen per crear l'experiència de la vida.



REFERÈNCIES ARTISTIQUES

- **Tadeusz Kantor.** Teatre de la mort. Ens interessa la seva proposta de veure l'art com una forma de comunicació amb la mort, tot el que està lligat a la vida però que no es deixa veure. També a nivell formal, les seves escenes tenen un altíssim grau d'estranyament, allunyant-se de la identificació amb el personatge pròpia del teatre dramàtic. És excel·lent el seu treball amb les marionetes, que evidencia la relació que té el teatre (l'escena) amb la mort.
- **Federico Campagna.** El seu treball sobre la realitat, com a negociació entre existència (el fet de ser) i essència (la definició de què és). Identifica com a patològica la presumpció contemporània del llenguatge d'ocupar tota l'existència, alhora que reconeix la necessitat de relat per no perdre'ns en l'inefable.
- **Erika Fischer-Lichte.** **Theatre, Sacrifice, Ritual.** El seu anàlisi sobre la cultura occidental, que es pensa a si mateixa com a textual (llenguatge, teatre dramàtic), i desplaça les arts performatives als confins, generant un límit i identificant-se a través de tot el que no és (zoo, fira, circ, striptease, freakshow).
- **Michael Ende.** **El mirall en el mirall.** Per l'ús de la simbologia, expressada de manera accessible.



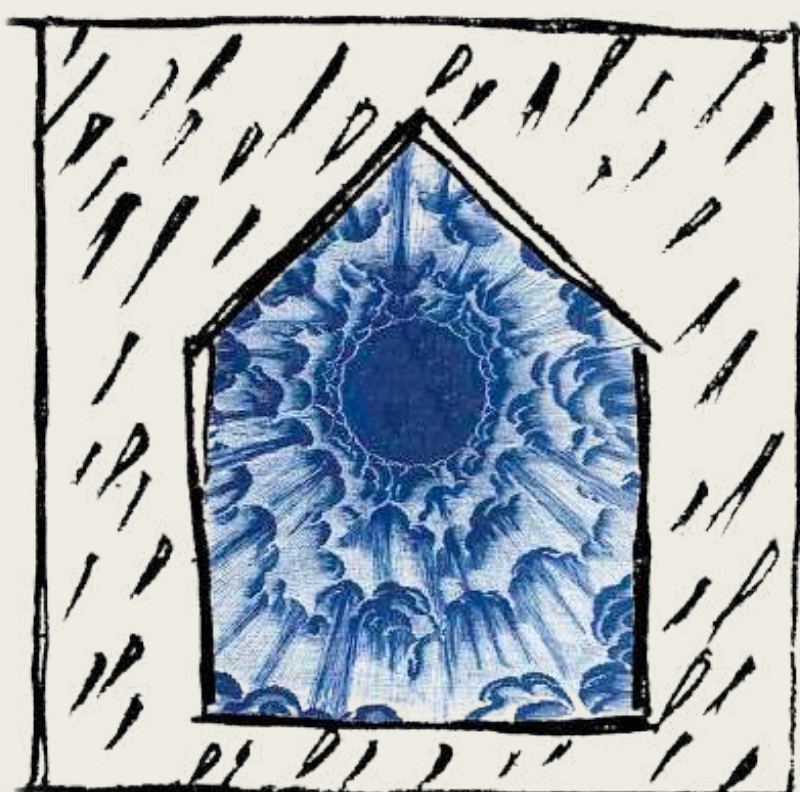
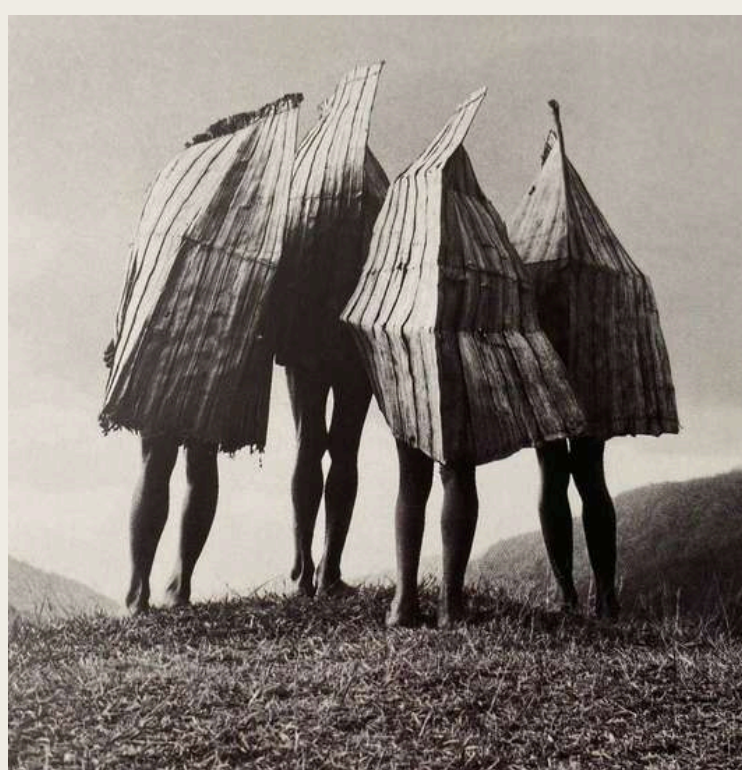
LÍNIES DE TREBALL

- Investigació sobre les figures del fracàs a través del clown.
- Trobar la singularitat del moviment dels clowns acròbates protagonistes, que són vells i que combina gràcia i descoordinació, una dansa entre la fragilitat de l'edat i l'espontaneïtat de l'espectacle. Que perd l'equilibri però, en un instant, ho recupera amb un salt o una caiguda còmica que, tot i el seu esgotament, resulta graciosament inesperada i bonica. Un moviment delicat que exposa la celebració de la resistència humana i de l'humor com a medicina per al cos i l'ànima.
- Aprofundir en la investigació d'un espai escènic exterior, adaptable a interior. Trobar les seves capacitats i potències.
- Treballar amb materials moderns, com les varetes de fibra de vidre i plàstic, estretament relacionats amb una idea de refugi primitiu, per investigar la construcció de l'escenografia en directe de manera senzilla i manejable en escena per als artistes.
- Investigació sobre les narratives que generen món. Sobre la casa que ens protegeix i ens relaciona amb allò inefable.
- La casa com a metàfora de cosmogonia: Navegarem el paral·lelisme entre COSMOGONIA, com a força que ens permet generar món, realitat, un cert ordre, un refugi enmig del caos de l'existència misteriosa, inexplicable, inefable, i CASA, com a refugi de la intempèrie.

En aquesta línia, prendrem prestada l'estructura cíclica de les civilitzacions i les seves cosmologies, que transcorren com les estacions de l'any, que proposa Federico Campagna:

1. La casa Estiu. Vivim amb la convicció d'haver trobat la clau per entendre i modificar l'univers. Es parla de tècnica, de ciència, de política. Oblidem que el que anomenem realitat no és més que una construcció.
2. La casa Tardor. Les estructures es desfan, comencem a veure l'existència inefable, inexplicable entre les ruïnes de la civilització. Apareixen els dubtes, les pors, les rebel·lions.
3. La casa Hivern. La realitat és un misteri que està més enllà de la nostra comprensió. Vivim en pessimisme, nihilisme, èxtasi. Festes dadaïstes, pànic.
4. La casa Primavera. Entenem que per habitar el cosmos necessitem una narrativa capaç d'estructurar la realitat i generar refugi. Encara és fràgil, transparent, i veiem l'inefable a través d'ella.
5. La casa Estiu. Oblidem que les narratives són ficció i les assentem com a estructures rígides, com a regles i normes. La utopia es converteix en terror.

A l'illa de Pantelleria, una illa amb fortes ràfegues de vent, es construeixen torres protectores al voltant d'un únic arbre fruiter, empeltat de 4 fruits diferents. La realitat és com una illa ventosa, i la vida ha de ser protegida per històries generadores de món.



PROPOSICIÓ DE DESENVOLUPAMENT

Inici de creació: setembre 2024 // Estrena de la peça: primavera 2026

FASES PER ETAPES

Tardor 2024:

Residències a l'AULA DE TEATRE de Mataró i Artesorio 147. Espai de creació

- **Sessions de taula: relacions conceptuals.** Treballar sobre la CASA com a metàfora de COSMOGONIA.
- **Residències d'investigació acrobàtica.** Primeres investigacions sobre les possibilitats del cos i del moviment, i cerca de llenguatge físic.
- **Escenografia:** Inici de la investigació amb els materials que es convertiran en el refugi construït per aquests 2 pallassos a l'escena, dotant-los de simbologia. Més de 1500 varetes de fibra de vidre seran el material per a la construcció de la casa. Pràctica de la construcció i investigació de materials.
- **Primeres proves de vestuari:** pluja d'idees. Investigar en l'estètica i significat de la imatge i proves buscant la comoditat en el moviment per no esdevenir un element limitant.
- **Inici de la creació dramàtica:** delimitar la trama i ser capaços de realitzar una descripció del projecte acurat i una sinopsi aproximada.
- **Cerca de complicitats, finançament.**

Hivern-primavera 2025: Creació de materials escènics

Companyia resident a La Fabrica de creació Fabra i Coats de Barcelona

Febrer: del 3 al 7 // del 17 al 21

Març: del 3 al 7 // del 17 al 20 // del 24 al 27

Maig: del 12 al 30

Juny: del 3 al 13

- **Coreografies:** Explorar la dimensió física de la creació, possiblement en complicitat amb altres professionals dedicats a l'art del cos. **Treball amb Magí Serra.**
- **Textos:** selecció de textos generadors de relat. Exploració de la dimensió textual de l'obra (veu en OFF, playbacks, diàlegs...). Creació de una peça sonora amb textos de **Blanca Llum Vidal** i música de **Lluís Casahuga.**
- **Vestuari:** Confecció de vestuari identificat a través de la investigació. Teixit de la seva estètica i el seu significat dins la dramàtica de la peça. Primeres proves i confeccions amb **Bàrbara Glaenzi**
- **Aproximacions a les dimensions tècniques.** Proves de llums, espai sonor, efectes. Proves de material d'il·luminació amb material específic de Cube Peak.

- **Definició de la dramaturgia.** Amb Rolando San Martin.
- **Primeres mostres obertes:** convidar professionals del sector que puguin ser observadors (que ens pugui donar un feedback enriquidor a nivell artístic) com subscriptors del projectes amb l'objectiu de seguir buscant nous aliats. (en negociació per a juny a la Fabra i Coats)
- **Escenografia:** Selecció i consolidació de materials i formes. Detalls de les construccions, efectes especials.

Estiu-tardor 2025:

Companyia resident a la Fabra i Coats, dates a concretar

Residència a l'espai L'Obrador: del 3 al 9 de novembre.

Residència a Cal Grau (Cardant Cultura) del 29 de setembre al 4 d'octubre.

- **Escenografia:** Selecció i consolidació de materials i formes. Detalls de les construccions, efectes especials.
- **Consolidació d'escenes.**
- **Producció de so, disseny de llums.** *Residència tècnica a Can Grau*
- **Mostres i intercanvis** amb altres processos creatius: possibles residències artístiques fora de Catalunya, en un nou entorn cultural que permeti l'exploració d'influències artístiques i socials diferents, enriquint el procés creatiu amb noves perspectives.

Mostra oberta a Masia de Roda, Can Grau (Cardant Cultura) 4 d'octubre

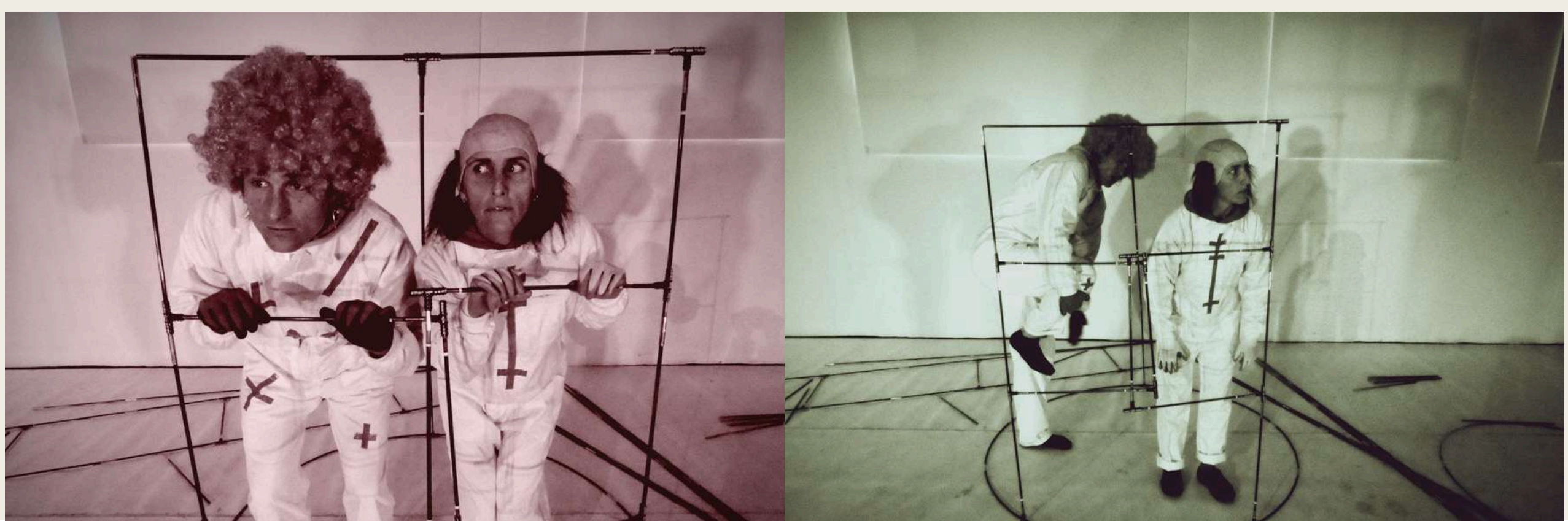
Mostra oberta a l'espai l'Obrador 9 de novembre

- **Producció:** definició i concreció del calendari de mostres obertes, pre-estrenes i estrena de l'espectacle

Hivern-primavera 2026:

Residència tècnica del 12-17 de gener al Teatre Lloret de Mar. Finalització de la residència amb mostra oberta a determinar data

- Residències tècniques tan a Catalunya com a l'estranger
- Etapa final del procés creatiu:
 1. Revisió i Refinament: revisar i ajustar els detalls de l'obra.
 2. Proves i Assaigs: ajustar la interpretació i la posada en escena.
 3. Recollida de feedback: identificar aspectes que poden ser millorats o ajustats.
- Preestrenes: Presentació i Difusió. Estratègies de màrqueting, comunicació i promoció per donar a conèixer la creació.
- Estrena.



EQUIP DE TREBALL



En escena: **Wanja Kahlert**

Artista de circ, performer, autor, dramaturg i titellaire. Va finalitzar la seva formació intensiva l'any 2011, tot i que la formació és un camí que mai s'acaba i ha seguit realitzant diversos cursos des d'aleshores. Entre altres, va completar el cicle de formació de Circ i Dansa (La Central del Circ i Mercat de les Flors, 2016). L'any 2011 va cofundar la companyia de circ PSiRC i va crear els espectacles Acrometria (2013), El meu nom és Hor (Mercat de les Flors, 2018) i Després de tot, una **saga escènica (GREC, 2022)**. **Fora de la seva pròpia** companyia, ha format part de l'equip artístic en escena de Tender Napalm (Sixto Paz, GREC 2017), Silenzio (Roberto Magro, Mercat de les Flors, 2018), NU (Animal Religion, Ate Birós, TNC 2021), In Balance In (Sònia Gómez, Mercat de les Flors, 2023) i La Innombrable (Alba Sarraute i les Ofèlies, GREC 2024). Darrere dels escenaris, ha participat en projectes com L'Elefant de colors, un concert escènic amb l'Orquestra de Cambra de Menorca (direcció escènica i il·luminació, Maó 2020), Exabrupte, de Maria Garriga (disseny d'il·luminació, 2021), No Verbal, d'Aurora Caja (disseny d'il·luminació, 2022), La Veu Submergida, de Maria Palma (il·luminació en gira, 2024) i Jo sóc jo, i tu, món qui ets? (codramaturgia, codirecció, il·luminació, La Central del Circ, Programa En Residència 2023-24)



En escena: **Anna Pascual Fernández**

Després de seguir formacions a les escoles Rogelio Rivel de Barcelona i Flic de Torí, i d'especialitzar-se en portès acrobàtics i pal, es va establir a Barcelona i va formar la Companyia PSiRC, amb la qual va crear el 2012 el seu primer espectacle Acrometria. Paral·lelament a la gira d'aquest espectacle, ha treballat en diferents projectes amb la Companyia Animal Religion, Circ Teatre Modern, Los Galindos i amb el director Roberto Magro en la seva última creació Silenzio. Ha impartit cursos de pèrtiga xinesa/creació a l'Escola de Circ Rogelio Rivel de Barcelona, a l'Scuola di Circo Flic de Torí, a la Universitat de Circ de Suècia i a l'Associació de Circ Cronopis de Mataró. Actualment, comença a realitzar acompanyaments artístics i codireccions amb diferents companyies novelles de Catalunya: Madame Gaüc, Cia Nom provisional, Cia mov-i-ments i Maria Garriga. La seva última direcció i dramaturgia ha estat amb el solo de l'artista emergent Maria Palma, La veu submergida. Forma part de l'equip artístic de la Companyia Alba Sarraute i les Ofèlies com a intèrpret a Desdèmona, estrenada al Festival Grec 2020, i actualment a La Innombrable, amb estrena al Festival Grec 2024.



Direcció : **Rolando San Martín**

Artista multidisciplinari dedicat a la direcció i dramaturgia de projectes escènics. Té una àmplia formació com a actor, en arts del moviment i composició escènica. Els seus treballs com a director i dramaturg estan vinculats a la creació i a processos que generen llenguatge, explorant la fricció entre diferents disciplines artístiques i del pensament. Ha dirigit més de trenta espectacles en els últims vuit anys. Diversos dels seus treballs han rebut mencions com el Premi Max a Espectacle Revelació per Des de l'Invisible; primer premi del Certamen Intergalàctic i millor espectacle al festival TAC off de Valladolid per Malabreikers; i el Primer Premi de l'Act-Festival de Bilbao amb Silbatriz Pons per Episodi 08. Col·labora amb la companyia PSiRC des de la seva última producció: El meu nom és Hor. En aquests moments, es troba immers, a més de en la saga circense Després de Tot, en la creació i direcció del Festival d'arts escèniques Nonsense.



Moviment : **Magí Serra**

Ballarí i coreògraf amb seu a Barcelona. Format en dansa contemporània a AREA i SEAD (Àustria). Els seus treballs orbiten entorn de conceptes com fragilitat, detall, suport, risc i catarsi, dins una recerca de moviment per integrar el release al partnering i en altres estils, com les danses tradicionals o l'acrobàcia. Les seves creacions s'han estrenat a teatres i Festivals com el Mercat de les Flors, l'Auditori de Barcelona, la Fira Mediterrània de Manresa, el Sismògraf o la Fira de Tàrraga. Només o amb col·laboració a creat: .Units (2012) Esvorell (2016), La mesura del detall (2017), Sa Mateixa (2018), Brots Trashumants (2020), Cossoc (2021), Condens (2023) i Pulsació Cos Textura(2024).

Com a ballarí ha treballat amb alguns dels coreògrafs més actius a l'escena Catalana en produccions com A place to bury strangers (2013) de Roberto Olivan, TTTTT (2015) de GN/MC, Trama (2019) de Roser Lopez o Black body, Blue mind and Fluorescent guts (2). També realitza acompanyaments coreogràfics per altres projectes com Niebla o Nanuq de la Cia Voël i dóna tallers de la seva proposta de partnering.



Vestuari : Bàrbara Glaenzel

Formada a l'Institut del Teatre en l'especialitat d'escenografia en les matèries de figurinisme i caracterització entre els anys 1997 i 1999, i a l'Escola d'Arts Tècniques de la Moda del 2001 al 2004, he dissenyat el vestuari d'una trentena d'espectacles. Destacant els treballs com Incendis, Natale in casa Cupiello d'Oriol Broggi, Tragèdia d'Alex Rigola, La Tabernera del Puerto de Rafel Duran, Llibert i la Filla de l'est de Norbert Martínez i Blasted i Solitud d'Alicia Gorina, aquest últim nominada als premis de la crítica i als Premis Butaca.

PRODUCCIÓ I DISTRIBUCIÓ: LA UTOPICA SCCL



Distribució : Nicoletta Battaglia



Espai sonor: LLuis Casahuga

Lluís Casahuga és un compositor i guitarrista andorrà que va realitzar el grau superior de guitarra al Conservatori Superior de Música i Dansa de les Illes Balears. Més endavant va obtenir el Postgrau en Sonologia Aplicada a la Música i el Màster en Composició Electroacústica al Centre Superior d'Estudis Musicals Katarina Gurska de Madrid. La seva obra es basa en la recerca d'un llenguatge d'expressió propi sorgit de la interacció entre l'electroacústica i un gran ventall d'influències. Desenvolupa la seva tasca pedagògica com a professor de guitarra i de noves tecnologies a l'Institut de Música d'Andorra la Vella. És un agent actiu de la cultura andorrana i, entre altres feines, és president de la SDADV (Societat de Drets d'Autor i Drets Veïns d'Andorra).



Producció : Berta Pascual Fernandez

RECORREGUT DE PSIRC: circ en exploració

La companyia PSIRC neix l'any 2011.

El seu primer espectacle, **Acrometria**, gira durant 10 anys per Europa i Amèrica Llatina, visitant 12 països i realitzant més de 200 representacions. Ha estat guardonat amb el premi a l'espectacle de nit de FETEN, el "Freiburger Leiter" de Kulturbörse de Freiburg 2016, el Premi Zirkolika 2012 a la millor companyia novel i el FAD 2013, que va aplaudir la creació emergent.

A l'abril de 2018 estrenen **El meu nom és Hor**, on Wanja i Adrià, dirigits per Rolando San Martín, exploren nous camins escènics, introduint noves tècniques i llenguatges també a través dels titelles. Coproduït pel Mercat de les Flors i amb el suport del projecte europeu "De mar a mar", va ser seleccionat com l'única companyia espanyola a Occitanie fait son cirque al Festival d'Avinyó 2023.

Durant el 2022 estrenen el seu últim projecte artístic, una saga escènica titulada **Després de tot**, coproduïda pel Festival Grec de Barcelona; La Grainerie, fàbrica d'Arts del Circ i de la Itinerància; Nilak, circ teatre itinerant, i Fira Trapezi Reus. Les seves diferents peces s'estrenen al Mercat de les Flors (Festival Circ d'ara mateix), al Teatre Nacional de Catalunya (Festival ZIP) i al Teatre Ovidi Montlló (Festival Grec). L'última peça de Després de tot s'estrena el 2023 al Gevleugelde Stad Ieper (Bèlgica) i al Festival Trapezi de Reus. L'espectacle és el resultat de tot el treball previ i es va crear amb l'objectiu de poder presentar-se al carrer. Aquest espectacle (amb el qual la companyia gira actualment) ha rebut nombrosos reconeixements:

- Recomanat per RedEscena (Xarxa de teatres i auditoris de titularitat pública espanyola)
- Premi especial Zirkolika 2023
- Nominat als Premis Talía organitzats per l'Acadèmia de les Arts Escèniques d'Espanya com a millor espectacle de circ 2023
- Premi millor espectacle atorgat pel jurat al Festival ARCA d'Aguilar de Campoo (Espanya)

Actualment estan treballant en diversos processos de creació que es preveuen estrenar durant els anys 2025 i 2026: Coses petites, liderat per Adrià Montaña; Circ de Llauna, liderat per Benet Jofre; i La casa intempèrie, liderat per Wanja Kahlert i Anna Pascual.

PSIRC

COL·LABORACIONS I COMPLICITATS



Éscritura textos : **Blanca Llum Vidal**

Blanca Llum Vidal és escriptora i filòloga. Va néixer el 1986 a La Barceloneta. Sempre que pot, es refugia a Felanitx: un lloc d'anarquia i redils. Al cap d'un any de matricular-se en Biologia, ho va deixar i va començar a estudiar Treball Social i Filologia Catalana. Actualment està acabant un Màster en Filosofia amb una tesina sobre Thomas el fosc de Maurice Blanchot. Ha traduït, amb Arnau Pons, El dolor de Marguerite Duras. També ha editat els contes de Víctor Català i s'ha encarregat de fer una antologia de l'assaig feminista de Maria Aurèlia Capmany. Actualment escriu de manera regular al setmanari de cultura i política El Temps. Ha publicat La cabra que hi havia, Nosaltres i tu, Homes i ocells, Visca!, Punyetera flor, Maripasoula (crònica d'un viatge a la Guaiana francesa), Aquest amor que no és u / Este amor que no es uno (traducció de Berta García Faet) i Amor a la brega.

AMB EL SUPORT DE:



L'ESP
BRADE
DORCREACIÓ

